

Desteney strijdt tegen kanker als scheldwoord

Stentor, door Arnold Zweers. woensdag 15 december 2010

foto Cees Baars

Desteney Pater toont het T-shirt dat ze zaterdag, samen met haar ouders, en de ouders van de overleden Richelle verkoopt in winkelcentrum De Mheen.

APELDOORN - Voordat ze zelf kanker kreeg vond ze het ook al heel erg als iemand krachttermen riep met het woord kanker er in. Maar nu ze zelf aan den lijve heeft ondervonden wat kanker is, is het voor haar helemaal een gruwel.

Desteney Pater (12) vindt het bijzonder akelig als iemand roept 'kankerkind' of 'kankermietje'.

Want kanker is, vat ze in één woord samen: 'Vréselijk!'

Daarom spant de jonge Apeldoornse zich samen met haar moeder Esther Honders (37) in voor de actie van het Harderwijkse meisje Richelle Laurijsen dat vorig jaar onder het motto 'Kanker verziekt je taal' landelijk de aandacht trok. Niet lang daarna is Richelle op 16-jarige leeftijd overleden.

Vorig jaar zomer kwamen Desteney en haar moeder Richelle en haar ouders tegen op vliegveld Twente. Ze kregen een vliegtochtje aangeboden van de Vereniging Ouders en Kinderen met Kanker tijdens de dag Wings & Wheels; het is één van de organisaties die zich inspannen voor jeugdige kankerpatiënten.

Esther, haar man Roel en Desteney zagen Richelle even later op tv en hebben in de loop van de tijd ruim honderd T-shirts met het door Richelle bedachte opschrift verkocht. Aan leerlingen en leerkrachten op Desteney's basisschool De Mheen, aan familie, vrienden en collega's op het werk. „Ze gingen grif van de hand.”

Zaterdagmiddag 18 december staan ze samen met de ouders van de overleden Richelle tussen twee en vijf uur met een kraampje in winkelcentrum De Mheen. Daar verkopen ze T-shirts, pennen, sjawls en andere attributen. De opbrengst is voor de eveneens voor kankerpatiëntjes opgerichte Stichting Doe Een Wens.

In januari 2009 leek Desteney, die toen nog in het Betuwse Maurik woonde, griep te hebben. Al binnen enkele dagen bleek anders: leukemie. Snel werden in het Radboudziekenhuis in Nijmegen en het Tielse hospitaal chemokuren opgestart. Desteney ging ziekenhuis in, ziekenhuis uit en was af en toe flink ziek. „In het begin moest ik mijn moeder troosten, als ze huilde. Ze hadden gezegd dat ik leukemie had. Pas toen de dokter uitlegde dat dat kanker was, schrok ik enorm. Ik moest denken aan mijn oma die toen ze vijftig was aan kanker was overleden; ik heb haar nooit gekend.”

Augustus 2009 was ze van de zware chemo's af. „Pas toen ging ik nadenken wat er kan gebeuren, dat ik er aan dood kan gaan.” Gesprekken volgden met de kinderpsycholoog. Maar wat haar pas echt hielp was 'het toneel'. Inmiddels naar Apeldoorn verhuisd ging ze vorig jaar oktober op drama-les bij theater Merlijn. „Ik heb daar eerst niets van mijn kanker verteld. Pas veel later. En iedereen zei: goh, dat zie je helemaal niet aan je.” Desteney kon wel een gat in de lucht springen van blijdschap. Want de kaalheid van daarvoor, de ziekte, haar hele uiterlijk hadden haar zelfbeeld en zelfvertrouwen enorm aangetast.

Het gaat nu heel goed met Desteney. Ze ziet er gezond en blozend uit, heeft weer een volle bos haar. „Ik voel me ook prima.” Ze heeft nog wel chemo-tabletten om te zorgen dat eventuele door haar lichaam 'zwevende' kankercellen worden geëlimineerd. Maar daar heeft ze geen last van. En in februari is ze ook daar van af. Tegen die tijd hoopt Desteney van de dokter te horen of ze genezen is. Ze blijft nog wel een paar jaar onder controle.